

| Foldables #1

Magazín ■ Marek Hajn

Svět se mění a my s ním. Změnil se před lety, když Steve Jobs na pódiu pronesl a zopakoval svou památnou větu, kterou zpočátku nikdo nechápal. Vzápětí světu ukázal první iPhone. V tu chvíli nikdo z nás, a možná ani Steve sám, netušil, jak moc ta chvíle změní svět. Po letech přichází další změna. Doufejme. Je totiž potřeba více než kdy dříve.

Vzpomínáte na legendární komunikátory Nokia? Nebo věčka Motorola? Původní Razr byl trhák. A nejen ten, věčka v té době dělal kde kdo. Nokia, Samsung, Sony Ericsson a další výrobci, z nichž mnozí skončili v propadlišti dějin. Bohužel. Opuštěte mi v tuto chvíli lehce nostalgické okénko. Mně ta doba zajímavých telefonů prostě hrozně chybí.

Byl to styl. Byl to trend. Skládací telefony, hlavně věčka, chtěli snad všichni. Pokud jste neměli věčko, přicházeli jste o hodně. Byla to doba zajímavá. Doba pestrá na telefony různých typů, tvarů a konstrukcí. Pevné, skládací, vysouvací. Bylo z čeho vybírat.

A pak přišel iPhone. Neberte to nijak zle. iPhone zcela bez debat způsobil revoluci ve světě mobilních telefonů, ale také způsobil tu neskutečnou nudu, se kterou jsme se v posledních letech potýkali.

Nudu? Ano, nudu. V podstatě každý telefon, který za poslední roky přišel na trh, byla nudná placka bez špetky invence. Na přední straně displej. Na bocích tlačítka. Na zádech foták a logo. Jen

velmi omezeně se výrobci snažili své výtvary nějak ozvláštnit a odlišit. Zvětšovat displeje a zmenšovat rámečky kolem nich. Vymýšlet zajímavě vypadající moduly fotoaparátů. Měnit materiály a barvy.

Objevily se výjimky, které se snažily o jiný přístup. Výrazně se odlišit od toho hlavního proudu. V podstatě nikomu se to nepovedlo. Nebyl o ně zájem. Trh a poptávka se ubíraly úplně jiným směrem. Být jiný znamenalo být neúspěšný.

Došli jsme do stavu, kdy jsme se rozplývali nad plackami, které, přiznejme si to, nebyly téměř ničím zajímavé. Dávno pryč jsou časy, kdy Nokia měla v portfoliu telefony různých tvarů, barev a koncepcí. Kdy Ericsson dělal telefony s flipem zakrývající klávesnici. S flipem, který umožňoval efektně přijmout a ukončit hovor. T28 s vystřelovacím flipem. T39 s magnéziovým rámem a masivní anténou měl prostě styl. Pamatujete? Ano, byly jinak plastové, měly malé displeje s příšerným rozlišením a ve srovnání s dnešními zařízeními neuměly nic. Ale měly styl a měly ho sakra hodně.

Dnes nosíme po kapsách věci, které mají stonásobek výkonu počítače, se kterým NASA poslala Neila Armstronga a Buzze Aldrina na měsíc. Ale vypadají všechny takřka stejně a vytratil se styl, šmrnc, zábava.

Je to svým způsobem pochopitelné. Svět se změnil a vydal se jiným směrem. Displej telefonu je bránou do světa, a to doslova. Pro mnoho lidí platí: „Čím větší, tím lepší.“ Obecně jsme se v mnoha dalších oblastech dostali k „Čím víc, tím líp.“ Jádra

Po kapsách nosíme věci, které mají stonásobek výkonu počítače, se kterým NASA poslala Neila Armstronga a Buzze Aldrina na měsíc.

procesoru, výkon, RAM, interní paměť, čočky fotoaparátu, rozlišení fotoaparátu a tak dále a tak dále.

Zapomněli jsme, že méně je mnohdy více. Že ta téměř sedmipalcová placka s hmotností skoro dvě stě gramů, která nás tlačí v kapse, musíme ji vyndat z kalhot, když si sedáme a kterou nemáme kam dát, když jdeme v létě na zahrádku na pivo jen tak v kraťasech, nemusí být úplně optimální volba.

Ano, iPhone 12 mini nebo iPhone SE 2020 jsou cesta. Ale právě na úkor rozměrů displeje, o kterém nám tak často jde. Takže, kudy kam? Kde udělat kompromis?

Zařízení skládací konstrukce se v té době těšila velké oblibě. Zmiňované komunikátory, které byly brány jako chytrá profesionální zařízení, vystřídaly populární databanky, PDA a další podobná zařízení. Sloučily dohromady telefon a právě zmíněná zařízení, která v nějaké podobě pracovala s daty.

Věčka zase zkombinovala větší displej a pohodlnou klávesnici do menšího těla přístroje.

Vzpomenete si, kdy naposledy jste vyťukávali SMS

hezky postaru? Maximálně s pomocí T9? A teď zvedne ruku ten, kdo neví, co to je T9!

Tohle všechno je pryč. Nenávratně? Kdepak. Vrací se to. Jen v trochu jiné, podstatně modernější podobě. V podobě ohebných displejů. Mnoho z vás se ptá, zdali jsou ohebné displeje budoucnost. Můj názor je, že ano. Jsou. Je před nimi ale velmi dlouhá a trnitá cesta.

Průkopníkem v této oblasti je bezesporu Samsung. Jeho zcela první pokus, první generace Galaxy Z Fold, skončil fiaskem. V podstatě ještě dříve, než se dostal na trh. Následovala, řekněme jí jedenapůltá, generace v podobě upraveného Galaxy Z Fold. Vyřešil problémy svého předchůdce a získal si ve světě technologických fandů dobré jméno a vysokou oblibu.

Netrvalo dlouho a Samsung vyrukoval s druhou generací. Překvapivě jihokorejský gigant naslouchal uživatelům a trhu, a Galaxy Z Fold 2 5G vyřešil drtivou většinu problémů svého předchůdce a už nepůsobí jako technické cvičení. Naopak. V svých

očích jde o naprosto plnohodnotný produkt, který je schopen si pro určitý okruh zájemců obhájit i svou na první pohled nesmyslnou cenu.

Cena je totiž jedním z problémů druhé generace Foldu. Dva tisíce dolarů nebo padesát pět tisíc korun za telefon, to je prostě úlet. Co když vám ale takové zařízení dokáže nahradit telefon a tablet? iPhone a iPad? Samsung Galaxy S nebo Note a Galaxy Tab?

Je to vůbec možné? Společně se na to podíváme v příštím článku. Teď ale jdeme dál.

Druhou vlašťovkou ze stáje Samsung bylo věčko Samsung Galaxy Z Flip. Když jsem ho poprvé držel v ruce, padla mi brada. Malé, designově pohledné a dobře udělané věčko, které uvnitř skrývalo displej velikosti mého tehdejšího Note 10 Plus. Svým způsobem na něm nebylo nic špatné a druhá generace, nebo, dejme tomu, spíš jen lehký facelift, přidal podporu 5G, lepší vnitřnosti a pár drobností navrch.

Pak tu máme pokus v podobě Huawei Mate X, který na to jde trochu jinak než Fold a Fold 2. Má jen jeden displej, a ten je na vnější straně zařízení.

V zavřeném stavu je displej zlomený a máte tak dva na vnější straně. Je to správná cesta? Nevím. Původně jsem si myslel, že ano. Pokud ale vezmu v úvahu, jak křehké a snadno zranitelné tyto ohebné displeje stále jsou, myslím si, že schovat ho dovnitř, tak jak to dělá Fold, je aktuálně lepší cesta. Ale budoucnost může samozřejmě vypadat jinak.

Motorola se pokusila navázat na úspěch svého původního Razru a jeho potomků novinkou, která nese stejné jméno. Světlo světa spatřil Razr s ohebným displejem a nedlouho po něm i lehký facelift, který opravil pár chyb prvního modelu a také přidal podporu 5G. První verze trpěla kvůli vysoké ceně a exkluzivní dostupnosti pouze u amerického operátora Verizon. Druhá verze šla s cenou dolů a dostala se do širšího prodeje.

Motorola ale nemá takovou sílu jako Samsung, který minimálně na severoamerickém trhu tlačí své foldables neskutečnou silou. Obrovský marketing a promo. Velmi zajímavé nabídky. Samsung se v maximální možné míře snaží dát široké

veřejnosti vědět, že jeho ohebné telefony jsou cesta do budoucnosti.

Uvedu příklad z vlastní zkušenosti. Před rokem a pár měsíci jsem kupoval Samsung Galaxy Note 10 Plus 5G za cca 1 300 dolarů. O rok a pár měsíců později, při nákupu Galaxy Z Fold 2 5G, mi za něj Samsung nabídl rovných 1 000 dolarů, pokud jim ho pošlu zpět. Neváhal jsem. Na trhu použitých zařízení bych za něj dostal maximálně 500 USD.

A jen pro srovnání. Pokud bych teď chtěl koupit novinku z nedávno představené řady Galaxy S21, za Note 10 Plus by mi Samsung nabídl 650 a za Note 20 Ultra 700 USD. Tlak na foldables je tedy zřejmý. A tipuji, že v letošním roce jich od Samsungu uvidíme víc a za nižší ceny, než které jsme viděli doposud.

Což zcela nevyhnutelně vede k otázce, jestli a kdy se dočkáme iPhone s ohebným displejem a jak bude vypadat. A co iPad? Dávala by taková koncepce u těchto dvou zařízení smysl? Jak na to bude reagovat trh a konzervativnější uživatelé?

Motorola se pokusila navázat na úspěch svého původního Razru a jeho potomků novinkou, která nese stejné jméno. Světlo světa spatřil Razr s ohebným displejem.

Po velmi krátké zkušenosti se Z Flip 5G a pár týdnů se Z Fold 5G mi obě koncepce dávají smysl. Záleží jen na tom, co chcete, co od takového zařízení očekáváte. Chcete iPhone s velkým displejem, ale zároveň nechcete tahat v kapse velkou placku? Bum. Věčko.

Chcete doslova ultimátní zařízení, na kterém budete moci i částečně pracovat? Bum – iPad, co se složí do velikosti iPhone Pro Max. Tohle je vize jen několika málo příštích let. Toho, co je podle mě vcelku snadno reálné. Pokud se ale podíváme o něco dále do budoucnosti, dovedu si představit displeje, které se nebudou skládat jen napůl, ale vícekrát. Malý telefon tedy rozložíte do velikosti malého nebo velkého tabletu.

A co třeba displeje, které půjdou srolovat, nebo zasunout do těla zařízení. Myslím, že fantazii se meze nekladou a pomalu se postupně dostaneme zpět do stavu, kdy nám trh nabídne nepřeberné množství funkčně a hlavně koncepčně zajímavých zařízení.

Otázkou tak zůstává, kdo bude tím velkým hráčem na trhu. Kdo bude udávat směr. Bude to Samsung, který má aktuálně náskok a udává trend trhu? Přijde Apple s něčím, co nám vyrazí dech a uvrhne Samsung do stínu. Nebo snad Huawei? Další hráč, který má obrovskou sílu. Objeví se někdo nový, kdo přijde s převratnou technologií? Následující měsíce a roky nám jistě napoví.